

QUALITY TIME IN TERNEUZEN

Alleen gaan zeevissen is nog een brug te ver voor Nigel Hofman (11) uit Terneuzen. Maar in wedstrijdverband doet hij samen met zijn vader Angelo (46) verschillende stekken aan de Zeeuws-Vlaamse kust aan. Hét Visblad zocht Hofman senior en junior op aan hun thuiswater.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: PATRICE TROOST

>> MET DE PAPLEPEL

“Als je zelf graag vist, neem je ze al snel een keer mee”, verklaart vader Angelo het visvirus dat het gezin Hofman te pakken heeft. In het begin vooral naar het zoete water: witvissen, roofvissen en karpervissen. “We vinden heel veel disciplines leuk en zijn echte allround sportvissers.”

En competitief ingesteld. Op zijn zevende begon Nigel met wedstrijdvissen op het zoete. Niet zonder succes: in 2015 won hij in de C-categorie het federatief jeugdkampioenschap van Sportvisserij Zuidwest Nederland. Een jaar later viel hij in de B-categorie met een vierde plek net buiten de prijzen.

Zijn eerste schreden in de zoute wedstrijdvisserij zette Nigel op 8-jarige leeftijd. “Daarvoor viste hij ook al aan zee, maar dan vooral met de dobber onder het kantje op zeebaars en spiering. Dat gaan we dit jaar ook met Milow, zijn jongere broertje van zeven, doen. Kinderen moeten natuurlijk wel iets vangen, anders verliezen ze al snel hun interesse. En dat zou zonde zijn: vissen is ook belangrijke *quality time* met je kinderen.”

Dit jaar neemt voor het eerst een Nederlands U16-team deel aan het WK Kustvissen

“**A**ltijd eerst even achter je kijken voordat je een worp inzet.” De woorden van Angelo zijn niet aan dovemansoren gericht: Nigel laat eerst de jogger passeren voordat hij zijn werpgewicht en onderlijn op de dijk achter hem neerlegt. Vervolgens strekt hij de armen, focust hij zijn blik op de einder om daarna de worp in te zetten. Met een plons belanden de zeepieren zo’n vijftig meter verderop in het water van de West Buitenhaven. “Dat was niet zo’n goede worp”, luidt het commentaar van Hofman senior. “Dat was wel een goede worp: dit is namelijk mijn oude hengel”, antwoordt junior eigenwijs.

LAT LIGT HOGER

De werplessen en nieuwe strandhengel die Nigel van een clubge-

noot heeft geleend, zijn de reden dat pa de lat tegenwoordig wat hoger legt dan voorheen het geval was. “Hij is gegroeid en kan nu langere hengels van 4,5 meter en werpgewichten van 120 tot 130 gram aan – zeker met een lichte en sterke moderne strandhengel in combinatie met een gevlochten hoofdlijn”, verklaart Angelo zijn kritische blik. “ Bovendien is het hier de kunst om de vaargeul te bereiken. Die bevindt zich op zo’n zestig tot zeventig meter afstand van de oever. Daar vind je ’s winters doorgaans ook de meeste vis.” Wijting en schar, zo blijkt als hij even later zijn eigen onderlijn uit het water tilt.

WEDSTRIJDVISSER

Nigel hoort het allemaal maar half. Hij is nadat de eerste onderlijn te water ging direct aan de slag gegaan om de tweede hengel visklaar

‘VISSSEN MET JE KINDEREN IS OOK BELANGRIJKE QUALITY TIME’

te maken. Met deze kekke blauwe stok werpt hij inderdaad een stuk verder en bereikt ook zijn aas het diepere water van de vaargeul. Als een volleerd wedstrijdvisser beaast hij meteen een derde onderlijn. “Dat hoeft nu niet hoor. Het is dit keer geen wedstrijd”, lacht zijn vader. Zoonlief zit echter nog helemaal in de flow van de dag ervoor. “Gisteren ben ik hier derde geworden bij de laatste wedstrijd om het Zeeuws-Vlaams Kampioenschap. Van alle junioren had ik met acht stuks de meeste vissen, maar door de vakindeling (waarbij junioren en senioren door elkaar stonden, red.) won ik helaas toch niet.”

BLOEDFANATIEK

Doorgaans moet Nigel het met een minder goede klassering doen. “Als ik tegen senioren vis, leg ik het af qua werpafstand en eindig ik meestal ergens onderin. Maar dat maakt me niet uit hoor. Als ik vis vang, is mijn dag al geslaagd.” De progressie die hij dit jaar heeft geboekt in zijn worpen, zijn voor pa reden om Nigel komend seizoen ook deel te laten nemen aan wedstrijden buiten de eigen vereniging (ONI uit Terneuzen). “Hij is bloedfanatiek en heeft er heel veel lol in, dus wie ben ik om hem dan tegen te houden?” Van dat laatste is zeker geen sprake. Als jeugdsecretaris

kreep hij het immers voor elkaar dat de leeftijd voor deelname aan zoute wedstrijden in de juniorencategorie omlaag ging naar negen jaar. “Dat is het voordeel als je in het bestuur van een hengelsportvereniging zit”, zegt Angelo met een knipoog.

DOOR HET SLIK

Ondertussen heeft Nigel een van zijn hengels opgepakt. “Zag je die ferme tik op de hengeltop? Dat moet wel een mooie vis zijn.” Het duurt even voordat we kunnen zien wat er aan de haak zit, maar dat heeft weinig met de kracht van de vis van doen: de onderlijn plus montage zit vast in het talud dat de overgang naar de vaargeul markeert. “Rustig aan en continu spanning op de lijn houden. Dan trek je de boel vanzelf door het slik heen”, coacht zijn vader. Junior plant zijn hengel op de grond en zet zich schrap. Na een kleine tien >>

seconden komt het zaakje in beweging. Gespannen turen we naar wat er boven water komt. Aan de bovenste haak bungelt een krab die al rap weer in het water valt, de onderste zeepier is gepakt door een kleine wijting.

SCHEEPVAART

Veel tijd voor teleurstelling is er evenwel niet, want ook zijn andere hengeltop staat driftig op en neer te tikken. “Zie je dat grote schip aankomen? De stroming die deze oceaanreuzen veroorzaken – in combinatie met het openzetten van de sluisen naar het Kanaal Gent-Terneuzen – is goed voor de bijtlust van de vis”, verklaart Angelo de elkaar in snel tempo opvolgende aanbeten. Ook op een van zijn eigen hengels is het raak met een doublet mooie scharren. “Die wil ik morgen eten”, klinkt het vastbesloten naast hem. Ma lust ook wel een visje, dus daarmee is het lot van de twee platvissen bezegeld. Nigel laat zijn vangst weer zwemmen en beaast de onderlijn daarna met een zager en een stukje makreel. “Op dat laatste aas ving ik een tijdje terug nog een hele mooie spiering.”

WIJTING EN SCHAR

Nu de kou zijn intrede heeft gedaan, hebben de spiering en de zeebaarsjes plaatsgemaakt voor de wijting en schar. “Het formaat van de wijting wisselt nogal”, zegt Angelo. “Soms vang je vrijwel enkel mooie, maatse vissen, de andere keer is het vrijwel allemaal klein spul wat de klok slaat. En de schar die we vandaag regelmatig vangen, ontbrak gisteren tijdens de wedstrijd haast volledig. Terwijl er toen toch 76 man stonden te vissen.” Op een paar zeevissers die meer richting de Westerschelde staan na, hebben vader en zoon op deze mooie zondagochtend echter het rijk voor zich alleen aan de West Buitenhaven. “We staan hier prima. Aan de buitenzijde valt niet te vissen vanwege het steile talud in dit stuk van de Westerschelde. En op het voormalige wedstrijdparcours voor de Scheldeflats ligt het tegenwoordig bezaaid met Japanse oesters.”

IN EN UIT DE KNOOP

Zijn relaas wordt onderbroken door een verzoekje van Nigel: of pa kan helpen de onderlijn uit de knoop te halen? “Dat is het enige wat ik soms

>> TECHNIEK EN TACTIEK

De winterse zeevisserij in de West Buitenhaven van Terneuzen staat of valt bij het bereiken van de vaargeul. “We beginnen eerst altijd net over de rand van het talud te vissen, op zo’n zestig tot zeventig meter afstand,” legt Angelo Hofman uit. “Mocht het nodig zijn, dan zoek je de vis daarna verder weg.” Daarbij wordt gevist met een onderlijn met afhouders of een variant waarbij de losse haaklijnen worden geclipt om het aas ook bij verre worpen op de haak te houden. “Het is altijd even zoeken wat die dag het beste werkt. Soms zijn toeters en bellen als een *glow in the dark* kraal haast een must om wat te vangen.”

Het materiaal mag – mede door de slikrand naar de vaargeul – best stevig zijn. Een strandhengel met de nodige ruggengraat, molen in het 10.000-formaat en een gevlochten (14/00) of nylon (22/00) hoofdlijn. De onderlijn is gemaakt van 30lb Amnesia en voorzien van haaklijnen van 22/00 tot 35/00 fluorocarbon. Daaraan zitten haken in de maten 6-8 (kleine vis) of 4-6 (grote vis). Als aas kiezen Angelo en Nigel voor zeepieren, (slik)zagers, witjes en soms een stukje Franse tap – of een aascocktail. “Zorg dat je zowel verse als stinkende pieren bij je hebt, want soms werkt een geurtje duidelijk beter.”

nog wel lastig vind. Verder doe ik alles – hengels optuigen, knopen leggen, aas op de haak rijgen, inwerpen en binnendraaien – zelf”, zegt junior terwijl hij een witje op de haak rijgt. “Die steken we zelf. Dat onderdeel van het vissen vind ik ook leuk om te doen.” Maar uiteindelijk blijft het vangen van vis toch wel het leukste van alles. Dat blijkt wel als Nigel in een draai zowel een wijting als een schar uit het water tovert. “Kijk pap, een dubbelslag. Nu is mijn dag echt helemaal geslaagd.”